

Descriere:

Invenția se referă la agricultura, în special la protecția plantelor cu aplicarea agenților biologici.

Este cunoscută metoda progresivă de colonizare a trihogramei în capsule [1], care apără entomofagele de insectele răpitoare și de condițiile meteorologice nefavorabile; altă metodă prevede folosirea trihogramei de diferite vârste și astfel micșorarea numărului de prelucrări [2, 3].

De asemenea este cunoscută construcția pentru colonizarea insectelor în formă de capsule executată din două părți nedemontabile [4]. Una din părți are orificii și este executată din tablă subțire de aluminiu, iar alta din lut presat.

Astfel de capsule pot fi folosite numai o singură dată, deoarece este greu să fie găsite în câmp, desfăcute și umplute a doua oară cu material biologic pentru a fi folosite repetat. Deoarece capsulele conțin orificii deschise este inevitabilă pierderea materialului biologic în timpul transportării spre câmp. Altă problemă constă în aceea că după umplerea capsulelor devine imposibilă amânarea lansării insectelor care ar putea fi determinată de condițiile climaterice nefavorabile, numărul mic de vătămători în câmp la timpul dat, lipsa transportului etc.

Mai este cunoscută o construcție care conține capsule cu orificii constituită din două părți și un șnur-deținător de capsule [5]. Capsulele sunt confecționate din masă plastică densă. Șnurul-deținător este folosit pentru a repartiza capsulele la distanțe egale una de alta și a le aduna pentru a le folosi a doua oară. Materialul biologic însă, aflându-se în capsule din masă plastică densă, pe timp cald se supraîncălzește și se afectează. În afară de aceasta, executarea capsulelor cu orificii permanent deschise condiționează dezavantajele indicate mai sus.

Problema tehnică pe care o rezolvă invenția constă în dirijarea procesului de lansare a insectelor și în evitarea supraîncălzirii lor în capsule.

Construcția, conform invenției, înlătură dezavantajele indicate mai sus prin aceea că părțile componente ale capsulelor sunt asamblate cu posibilitate de rotire una față de alta. O parte este executată cu guler de centrare, iar alta cu canal. Ambele părți au pe suprafețele frontale proeminențe și adâncituri amplasate alternant. Orificiile sunt executate pe zona îmbinării părților astfel, încât axele lor sunt orientate radial și situate în planul de contact al suprafețelor laterale ale proeminențelor, lățimea adânciturilor fiind mai mare sau egală cu suma diametrului orificiilor și lățimii proeminențelor. Capsulele sunt executate din material poros, iar șnurul-deținător de capsule este dotat cu piuneze.

Posibilitatea de rotire a părților capsulelor una față de alta, executarea orificiilor în zona îmbinării lor, prezența proeminențelor și adânciturilor amplasate alternant pe suprafețele frontale permit de a suprapune sau nu orificiile părților componente ale capsulelor în funcție de momentul, locul și condițiile climaterice existente, ceea ce conduce la preîntâmpinarea pierderii materialului biologic până la locul de destinație.

Executarea capsulelor din material poros reduce influența dăunătoare a temperaturilor ridicate sau joase asupra materialului biologic.

Utilizarea piunezelor unite de șnur permite fixarea rapidă și sigură a capsulelor pe partea dorsală a frunzelor, ascunderea lor de iradierea solară directă, la fel și de păsările care le pot distruge.

După lansarea totală a entomofagelor din capsule, capsulele se desprind de piuneze și se adună pentru folosirea următoare. Șnurul cu piuneze poate fi și el strâns cu ușurință de pe plante pentru folosirea în sezonul următor.

Rezultatul tehnic constă în posibilitatea de dirijare a lansării insectelor și de majorare a gradului de protecție a lor.

Invenția este explicată prin desenele din fig. 1, 2 care reprezintă:

- fig. 1, vederea generală a construcției;
- fig. 2, părțile demontate ale unei capsule.

Construcția conține cel puțin o capsulă 1 (fig. 1), șnur-deținător 2 de capsule, cel puțin o piuneză 3. Capsulele conțin două părți componente 4 și 5, pe care sunt executate orificiile 6 și 7, o îmbinare 8, proeminențele 9, 10 și adânciturile 11, 12.

Construcția propusă se folosește în felul următor. Pe plante se întind șnururile-deținătoare 2 de capsule, la o anumită distanță unul de altul.

Cu ajutorul piunezelor 3, de partea dorsală a frunzelor se fixează capsulele 1 în care în prealabil a fost introdus materialul biologic. Se rotește partea 5 față de partea 4 a capsulei astfel, ca suprafețele laterale ale proeminențelor 9 să ajungă în contact cu suprafețele laterale ale proeminențelor 10. În această poziție orificiile 6 și 7 se suprapun și prin ele insectele pot ieși în afară. După o perioadă de timp capsulele goale sunt desprinse de piunezele 3 ale șnurului 2 și este adunat pentru folosirea ulterioară. Șnurul 2 servește și ca linie de orientare și permite de a găsi capsulele mai ușor.